Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

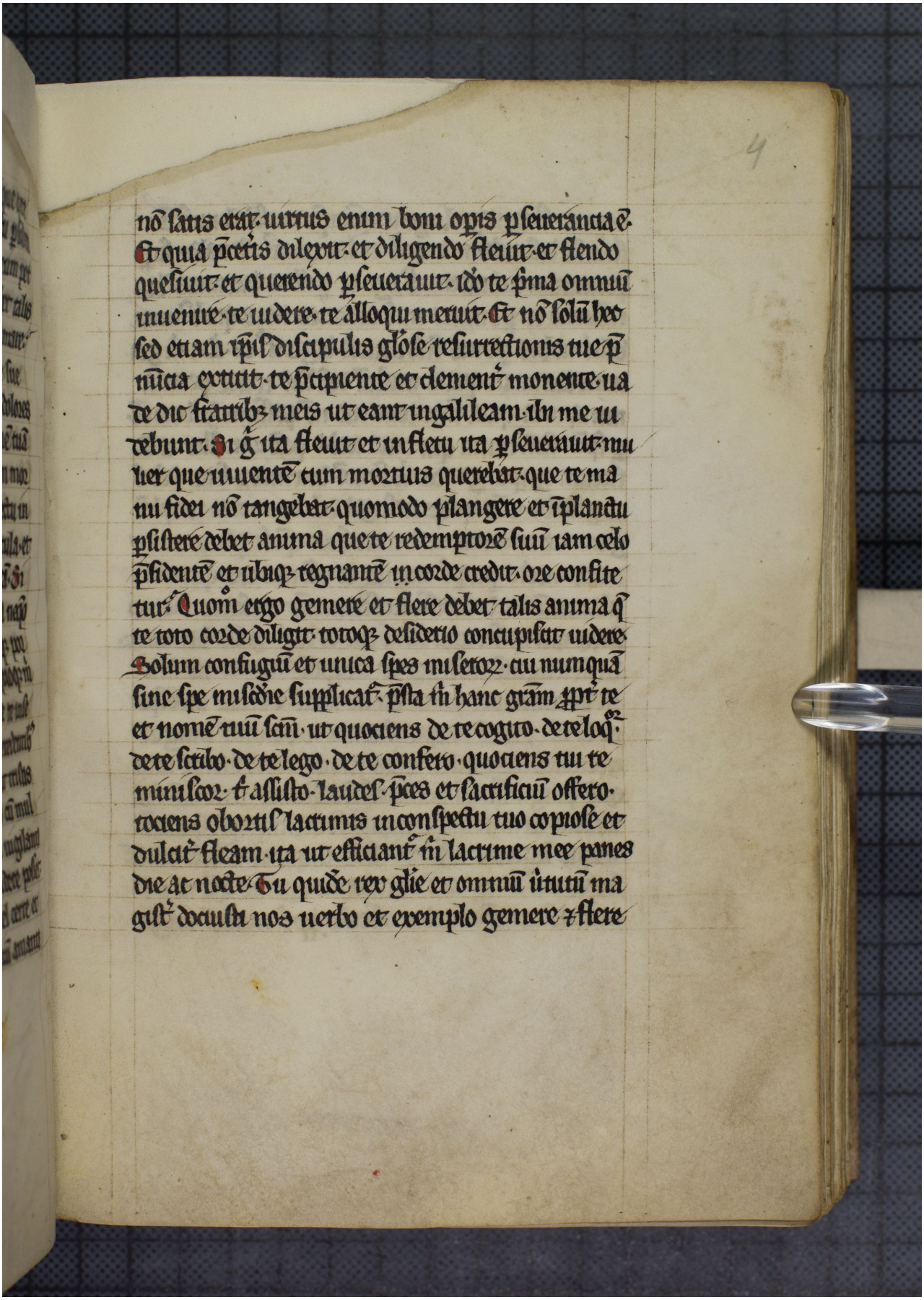

4

nō satis erat. uirtus enim boni opis pseuerantia est
qua poenitis dilexit. et diligendo fleuit. et flendo
quesiuit. et querendo pseuerauit. idō te prima omnium
inuenire. te uidere. te alloqui meruit. Et nō solū hoc
sed etiam ipsi discipulis glorie resurrectionis tue p
nuncia extitit. te sapiente et clementer monente. ua
de dic fratribus meis ut eant in galileam. ibi me ui
debunt. Si g̃ ita fleuit et in fletu ita pseuerauit mu
lier que uiuente eum mortuus querebat. que te ma
nu fidei nō tangebat. quomodo plangere et ploratu
psistere debet anima que te redemptorē suū iam celo
psidentē et ubiq; regnantē in corde credit. ore confite
tur. Quom ergo gemere et flere debet talis anima q̃
te toto corde diligit. totoq; desiderio concupiscit uidere
solum conspiguū et unica spes miseroq; cui numquā
sine spe misericordie supplicat. psta ih̄ hanc grām ꝓpter te
et nomē tuū sanc̄. ut quociens de te cogito. de te loq̃.
de te scribo. de te lego. de te confero. quociens tui te
minis cor. et assisto. laudes. preces et sacrificiū offero.
tociens obortus lacrimis in conspectu tuo copiose et
dulcit fleam. ita ut efficiant mihi lacrime mee panes
die ac nocte. Tu quidē rex glie et omnium uirtutū ma
gistr docuisti nos uerbo et exemplo gemere et flere